

[Jesper Simonsen.]
 lede paa, hvordan man netop med denne Mentalitet bringer Faren nær, naar den faar Raaderum i de forskellige Lande, saaledes at en Begivenhed i et andet Land straks fremkalder Udtryk og Tilkendegivelser af ganske samme mentale Strømninger som den, den vender sig imod i det andet Land. Interessant er det ogsaa nu at lægge Mærke til, at de, som fører denne Tale, optræder som Nationens sande og bedste Repræsentanter. Det er paa Nationens Vegne, de taler, paa Nationalismens Vegne, og læg saa Mærke til, hvor ringe Tilslutning Tanker af denne Art har i det danske Folk. Med hvilken Berettigelse kan en saadan Tale føres paa Nationens Vegne, naar dens Tilslutning i Befolkningen er saa minimal, som den jo er i det danske Folk?

Det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen forsøgte, som jeg allerede har nævnt, at vende sin Kritik mod det foreliggende Forslag, dels imod Formaalsbestemmelsen, Opgavens Formulering, og dels imod den Organisation og det Udstyr, Forslaget har givet det væbnede Beredskab. Den Kritik, det ærede Medlem saaledes kom med, savnede imidlertid i høj Grad et reelt Grundlag, thi paa den anden Side vender det ærede Medlem sig jo bestemt imod, at dansk Militærvæsen skulde have en Kampopgave i egentlig Forstand. Altsaa, det ærede Medlem afviser den Opfattelse, som vi møder fra konservativ Side, at vort Militærvæsen, vort væbnede Beredskab, skal optage den Kamp, der maatte byde sig, Eksistenskampen. Det afvises; men hvor kan saa det ærede Medlem finde nogen Afgrænsning af den Opgave, man vil give Beredskabet? Den eneste Mulighed for en anvendelig Afgrænsning er da den, som Forslaget her anviser; der er ikke nogen anden, og en Afgrænsning af Opgaven maa man jo have. Derfor falder ogsaa det ærede Medlems Kritik overfor denne Formulering af Opgaven fuldstændig sammen. Jeg kunde tilføje, at det ærede Medlem — saaledes forstod jeg ham — da ogsaa lader denne Opgave ligge, og med god Grund, for den er utvivlsomt uløselig, medmindre man vil gaa tilbage paa det Grundlag, Forslaget her giver.

Det ærede Medlem forsøgte at anvende det, der passerede sidste Sommer ovre i Sønderjylland, til et Angreb paa Regeringens Holdning overfor de foreliggende Opgaver. Der synes jeg, det ærede Medlem valgte et højst uegnet Eksempel, Udgangspunktet for vor Diskussion er dog det, at vi alle er enige om, at der skal oprethol-

des Ro og Orden ved vore Grænser, at vi ikke der vil tillade Uorden, som kan volde Forstyrrelser og Fortræd. Og naar den Uorden, som maatte true, er af en saadan Karakter, at Politiet, der normalt skal varetage Ordrens Opretholdelse, ikke kan magte denne Opgave, ja, saa maa man tilkalde den Hjælp, man har for Politiet i saadanne Tilfælde; og under den bestaaende Ordning har man da ikke andet end Militærvæsenet. Men hvis man tænker sig den Ordning, der her er foreslaaet, gennemført, ja, saa vilde man have et Apparat, et Middel, som var meget bedre egnet til denne Opgave end det Militærvæsen, vi i Øjeblikket har, meget bedre egnet end det nuværende, fordi det nuværende Militærvæsen, naar det alarmeres, straks bringer en ubetydelig Affære af saadan Art ind i et Plan, hvor den ingenlunde hører hjemme. Dette at alarmere Militærvæsenet ser altid saa stort ud, men dette, at man anvender et Ordenskorps, hvis Opgave er at opretholde Ro og Orden, ja, det er en naturlig Ting, og den Opgave, der blev løst sidste Sommer, er netop en Opgave, der ganske falder ind under de Opgaver, som Forslaget giver det væbnede Beredskab.

Det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen kritiserede derefter Organisationen og Udstyret af det Beredskab, som Forslaget vil indføre, og fandt derunder en Del Tal, som skulde vise, hvor løst underbygget Forslaget er. Nu beder jeg ærede Medlemmer erindre, at naar et saadant Forslag bliver til, gaar det til paa den Maade, at de Folk, der er sagkyndige paa disse Omraader, udarbejder et Forslag efter de Principper og de Linier, der angives dem, og Sagkundskaben opstiller saa det, som skal til Løsning af de Opgaver, som man overfor Sagkundskaben præciserer som dem, der ønskes løst. Det er lykkedes det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen at finde andre sagkyndige, der mener, at Opgaven ikke kan løses med det foreslaaede Beredskab. Deri er intet forunderligt. Vi har, saa længe den militære Diskussion har foregaaet her i Danmark, været Vidne til dette, at man altid indenfor de militære sagkyndiges Kredse kan finde nogle, der kritiserer sønder og sammen de Forslag, som andre militære sagkyndige har udarbejdet, som er i Stand til at vise, at de er ganske uholdbare og helt umulige. Dette har ogsaa kunnet gøres her, men det kan ikke overraske nogen. Interessant var det at lægge Mærke til, hvorledes det ærede Medlem under sin Tumlen med de militære Enheder helt tabte sit Udgangspunkt, Formaalet, af Syne. Man fik et levende Indtryk af, at